

ми нѣ може да се разѹмѣе, има си нѣкакѣж сѣ-
дѣж на нѣшѣтѣ ѹмѣ; кѣкто: О рѣлѣтѣ ѣ птѣ-
ца; Я дѣмѣ былѣ човѣкѣ. Злѣтото не
ѣ лѣко. Вѣ тѣ приличѣ са нѣвѣстѣ, какѣо мы
сѣдѣмѣ зарадѣ нѣшѣтѣ; О рѣлѣ, Я дѣмѣ, Злѣ-
то, сѣрѣчь прѣдѣвамѣ имѣ вѣ ѹмѣтѣ си нѣнѣ ѣт-
нѣмамѣ ѣтѣ тѣхѣ нѣкакѣж какѣнѣх (птѣца,
човѣкѣ, лѣко).

§ 65. Сѣдѣтѣ, коѣто са нѣзвѣдѣа сѣ дѣмѣ
вѣкаса прѣдложѣнѣе.

§ 66. Прѣдложѣнѣето ѣ ѣтѣ трѣ кѣла: [ѣтѣ
подлѣжѣщѣе, сѣзѣмо нѣ сѣрѣзѣванѣе.

1) Подлѣжѣщѣето ѣ нѣшѣто, за коѣто са
говѣрѣнѣ вѣ прѣдложѣнѣето: О рѣлѣ, Я дѣмѣ, Злѣто.

2) Сѣзѣмо ѣ какѣнѣтѣ, коѣто са прѣ-
дѣва на подлѣжѣщѣето, нѣнѣ са ѣтѣнѣма ѣтѣ нѣго:
птѣца, човѣкѣ, злѣто.

3) Сѣрѣзѣванѣе ѣ дѣмѣтѣ, сѣ коѣто са
нѣзвѣстѣдѣа сѣрѣзѣванѣето междѣ подлѣжѣщѣето нѣсѣ-
зѣмото: ѣ, былѣ, не ѣ.

§ 67. Подлѣжѣщѣето нѣ сѣзѣмото мѣгѣтѣ да
бѣдѣтѣ прѣстѣнѣ нѣнѣ сѣ ѣ ѣжнѣ: вѣ пѣрѣвѣтѣ
сѣчѣкѣ са нѣзвѣдѣа сѣ тѣхѣ ѣднѣ нѣшѣо нѣнѣ ѣднѣ
какѣнѣа; вѣ сѣтѣнѣшнѣжѣ нѣнѣколько разлѣчнѣ нѣшѣа
нѣнѣ какѣнѣнѣ. Приличнѣ: прѣсто подлѣжѣщѣе нѣ прѣсто
сѣзѣмо: тѣмнѣ ѹгѣтѣ ѣ жѣвѣба; тѣмнѣ ѹ-